

Nr 18.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1924 kl. 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till kungörelse om ändrad lydelse av § 12 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor.

(1:a avd.)

I en den 15 februari 1924 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 50, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande

Förslag

till

kungörelse om ändrad lydelse av § 12 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Häri genom förordnas, att § 12 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor skall hava följande ändrade lydelse:

1. Den, som — — — skäligen föreskriva.

Verkställes nybyggnaden, förbyggnaden eller reparationen av innehavare av skeppsvarv eller mekanisk verkstad, och önskar denne anstånd med erläggande av tullavgift för artiklar, som i detta mom. avses, till dess frågan avgjorts, huruvida befrielse från tullavgiften må njutas, kan han, efter därom hos generaltullstyrelsen gjord anhållan, erhålla sådant anstånd, därest han ställer säkerhet, som styrelsen finner betryggande, för vad honom kan åligga att till tullkassan inbetala.

Har i detta mom. avsedd artikel, beträffande vilken anstånd med tullavgiftens erläggande ägt rum, icke blivit använd vid nybyggnad, förbyggnad eller reparation av fartyg inom sådan tid och under sådana omständigheter, att befrielse från tullavgiften må njutas, skall denna till tullkassan inbetalas tillika med ränta därå, efter sex för hundra om året, från det den införda varan angivits till förtullning.

Angående tullverkets rätt att efter utgången av den tid, under vilken anstånd med tullavgiftens erläggande må njutas, göra sig av den ställda säkerheten betäckt för sagda avgift jämte ränta skola i tillämpliga delar gälla de i § 32 tullstadgan meddelade föreskrifter.

2. Enahanda förmån — — — eller slip.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1924; och skall beträffande vara, som angivits till förtullning före nämnda dag, ovan stadgade skyldighet att erlägga ränta gälla för tiden från och med samma dag.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot det föreliggande förslaget, får, under återopande av vad chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 50, antaga ovan införda förslag till kungörelse om ändrad lydelse av § 12 i förordningen den 9 juni 1911 (nr 80) med tulltaxa för inkommande varor.

Stockholm den 13 mars 1924.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: se under betänkandet nr 17.